

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Er/360/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202140
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Komová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914202140.2

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v právnej veci oprávneného: mal. K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXXXXX, XXX XX W., zastúpený zákonným zástupcom - matkou E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX W., zast. JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou, Garbiarska 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: C. P., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX W., v exekučnom konaní pre vymoženie zameškaného výživného vo výške 238,71 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a.

odôvodnenie:

Na základe návrhu oprávneného zastúpeného matkou ako zákonným zástupcom sa dňa 18.02.2014 začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 18.09.2013 titulom zameškaného výživného vo výške 238,71 eur s prísl.

Vykonaním vyššie uvedenej exekúcie poveril tunajší súd dňa 07.03.2014 pod číslom 5508*032106 súdneho exekútora JUDr. Martina Píryho, Exekútorový úrad so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdého 793/21.

Dňa 27.06.2014 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinného proti exekúcii. Povinný námietky dôvodil tým, že všetky požiadavky od exmanželky uhradil a urobil úkony, aby tomu bolo tak aj do budúcnosti. Uviedol, že podlžnosti, mu vznikli v čase, keď bol nezamestnaný a nemal žiadny príjem. Od 03.02.2014 sa zamestnal a snažil sa čo najskôr svoje podlžnosti vyrovnať, s tým, že nejaké peniaze dal k rukám exmanželky, ale bez potvrdenky, čo ona brala ako nejaký bonus. Potom to riešil cez poštu alebo banku. Povinný ďalej uviedol, že exmanželku požiadal o sumár nedoplatkov, ktorý následne uhradil bankovým prevodom. Trvalý príkaz na výživné vo výške 50,- eur zmenil z 15. v mesiaci na 10. v mesiaci, aby bolo výživné včas na účte. Povinný zároveň predložil fotokópie dokladov o úhrade sumy 50,- eur dňa 19.02.2014, sumy 175,- eur dňa 18.03.2014 a potvrdenie o úhrade sumy 727,50 eur dňa 20.05.2014.

Po zistení, že povinný podal námietky v zákonom stanovenej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie súd sa ďalej zaoberal dôvodnosťou podaných námietok.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k námietkam povinného proti exekúcii poukázal na to, že námietky sú nedôvodné a neopodstatnené. Nakoľko povinný si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, bol podaný návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie zameškaného výživného v sume 238,71 eur s príslušenstvom a na vymoženie bežného výživného, ako aj trov exekučného konania a ďalších trov exekúcie. Povinný bol niekoľkokrát pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie žiadaný matkou oprávneného, aby si svoju vyživovaciu povinnosť plnil a tiež, aby uhradil zameškané výživné, avšak na žiadosti nerefletoval. Vyššie uvedený návrh bol podaný z dôvodu, že povinný si svoju povinnosť riadne neplnil, a tak mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 238,71 eur, a to za obdobie od októbra 2013. Povinný ku dňu začatia exekučného konania dlhoval na výživnom nasledovné sumy: za mesiac október 2013 mu vznikol dlh vo výške 38,71 eur (za 24 dní v mesiaci október 2013, a to od 08.10.2013 do 31.10.2013) + 11,29 eur za obdobie od 01.10.2013 do 08.10.2013, za mesiac november 2013 až február 2014 mu vznikol dlh vo výške 200,- eur (za každý mesiac 50,- eur), pričom výživné bol povinný uhrádzať vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku. Návrh na vykonanie bol podaný aj na vymáhanie výživného do budúcnosti, a to od 01.03.2014, nakoľko povinný v čase podania návrhu neplnil výživné riadne a včas, neplnil výživné niekoľko mesiacov a nemal vôbec záujem začať si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a tiež nemal záujem ani uhradiť zameškané výživné. Zo strany povinného boli vykonané úhrady po podaní návrhu na vykonanie exekúcie nasledovne. Za mesiac február 2014 uhradil povinný dlžné výživné vo výške 50,- eur dňa 19.02.2014, o čom bol povinnému vystavený matkou oprávneného doklad, ktorý povinný prevzal a jeho rovnopis povinný predložil aj k jeho námietkam. Uvedená skutočnosť a vykonanie tejto platby dňa 19.02.2014 vo výške 50,- eur zo strany povinného bola oznámená Exekútorškému úradu mailovou správou dňa 29.03.2014, pričom súčasne bolo oznámené, že podľa oznámenia matky povinný uhradil tiež aj výživné v mesiaci marec 2014 vo výške 50,- eur. Výživné za mesiac marec 2014 vo výške 50,- eur bolo uhradené povinným poštovou poukážkou zo dňa 18.03.2014, pričom uvedeným dokladom bola zaslaná matke oprávneného suma 175,- eur a z tejto sumy 50,- eur bola suma určená na výživné za mesiac marec 2014 a suma 125,- eur na úhrady za služby spojené s užívaním bytu. Sám povinný sa v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 7C/17/2014 na pojednávaní dňa 25.03.2014 vyjadril /nakoľko nevyplýval účel platby z poštovej poukázky/, že matke poslal sumu 175,- eur, pričom suma 50,- eur bola na bežné výživné a zostávajúca suma vo výške 125,- eur bola na služby spojené s užívaním bytu, čiže pripadajúce náklady vlastne na povinného. Za mesiac apríl 2014 neuhradil povinný vôbec vo výške 50,- eur, pričom v tomto čase už bol zamestnaný, v mesiaci máj 2014 ho síce uhradil, ale oneskorene až dňa 21.05.2014, a to aj napriek tomu, že bol zamestnaný. Dňa 09.05.2014 povinný obdržal od matky oprávneného na jeho účet výplatok z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva namžielov. Aj napriek tomu, že povinný mal k dispozícii veľký obnos peňažných prostriedkov na jeho účte z vyššie uvedeného výplatku, a tiež aj peňažné prostriedky - mzdu, ktorú od februára resp. marca 2014 dostáva od zamestnávateľa, dlhované výživné (za 10/2013, 11/2013, 12/2013, 1/2014, 04/2014) a ani bežné výživné 05/2013 neuhradil, urobil tak až potom, čo ho matka opakovane vyzývala a urgovala, aby okrem iného dlhované výživné uhradil a tiež aj ostatné sumy, ktoré dlžil povinný matke, pričom matka ho naposledy vyzvala už písomne na úhradu dlžného výživného a požadovala, aby povinný uhradil za mesiac október 2013 sumu 50,- eur išlo o výživné od 01.10.2013 do 31.10.2013 - v exekúcii je uplatnená suma 38,71 eur za obdobie od 08.10.2013 do 31.10.2013 avšak matka požadovala aj úhradu výživného od 01.10.2013 do 07.10.2013 čo je 11,29 eur, ďalej aby uhradil výživné za mesiac november 2013 až január 2014 vo výške 200,- eur (za každý mesiac 50,- eur), ďalej za mesiac apríl 2014 vo výške 50,- eur a mesiac máj 2014 vo výške 50,- eur, spolu teda za uvedené obdobie výživné celkovo vo výške 300,- eur, pričom túto sumu žiadala matka vrátiť do 14.05.2014. Zameškané výživné podľa vyššie uvedeného a bežné výživné za mesiac máj 2014 bolo povinným uhradené a pripísané na účet matky maloletého až dňa 21.05.2014. V mesiaci jún 2014 bolo výživné povinným uhradené dňa 15.06.2014 vo výške 50,- eur a v mesiaci júl 2014 bolo výživné povinným uhradené dňa 15.07.2014 vo výške 50,- eur. Pokiaľ povinný v námietkach poukazuje na to, že všetky požiadavky exmanželky uhradil a urobil úkony k tomu, aby bolo tak aj do budúcnosti, k tomuto

je potrebné zdôrazniť, že povinný uhradil dlžné výživné až po tom, čo bol niekoľkokrát matkou oprávneného vyzvaný k plneniu si vyživovacej povinnosti, neurobil tak sám od seba, napriek tomu, že vedel, že má vyživovaciu povinnosť uloženú rozsudkom súdu, ale až po niekoľkých žiadostiach a upozorneniach matky. Napriek tomu, že povinný je zamestnaný od februára 2014, ako sám uvádza, pričom od tejto doby má stály príjem, nemal vôbec snahu sám dobrovoľne plniť si vyživovaciu povinnosť. K tvrdeniu povinného, že jeho podlžnosti vznikli počas doby, keď bol nezamestnaný oprávnený uviedol,

že od 03.02.2014 nastúpil povinný do práce k zamestnávateľovi J., I..W..V.. a mal možnosť po prvej výplate si začať plniť výživovaciú povinnosť dobrovoľne. Výživné, ako aj náklady za byt zaplatil vždy len na základe urgencií a žiadostí matky oprávneného. Oprávnený považuje tvrdenie povinného o tom, že od 03.02.2014 je zamestnaný a snažil sa čo najskôr podližnosti vyrovnáť za účelové, pretože výživné uhradil za mesiac 02/2014 už dňa 19.02.2014 a za mesiac 03/2014 poštovou poukážkou zo dňa 18.03.2014. Oprávnený predpokladá, že povinný nemal ešte vyplatenú mzdu vzhľadom na mzdové podmienky u zamestnávateľa, povinný však odchádzal pred tým, ako sa zamestnal od obdobia po právoplatnosti rozvodu z domu preč a podľa informácií, ktoré oprávnený má pracoval a mal príjem, výživné za mesiac 04/2014 a ani zameškané výživné neuhradil /uhradil ich až na základe písomnej žiadosti a vyčíslenia dlhu matkou oprávneného). Oprávnený podotkol, že okrem mzdy z ktorej mohol povinný zaplatiť dlžné výživné, ako aj platiť bežné výživné, mal povinný aj ďalšie peňažné prostriedky od 09.05.2014, ktoré mu poslala matka maloletého ako výplatok z vyporiadania BSM. Oprávnený taktiež uviedol, že povinný nedal nijaké peniaze matke bez potvrdenky, toto tvrdenie povinného sa podľa oprávneného absolútne nezakladá na pravde, nakoľko matke oprávneného a ani priamo oprávnenému nedal povinný žiadne peniaze v hotovosti do rúk. Skutočnosť, že povinný neplatil matke oprávneného žiadne peniaze od rozvodu manželstva je podľa oprávneného preukázaná aj konštatovaním v Dohode o vyporiadaní BSM, ktorú podpísali matka a povinný, a to v čl. III. bode 3.3. dohody v druhej vete, kde je konštatované, že pri určovaní výšky vyplatku bola zohľadnená okrem iného skutočnosť, že povinný dlhoval matke peniaze na úhrady za platby spojené s úhradami na služby spojené s užívaním bytu, fondu prevádzky, údržby a opráv, inkaso), a na tieto povinný neprispieval. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje oprávnený námietky povinného za nedôvodné a neopodstatnené.

Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.

Preskúmaním predložených námietok, ako aj spisového materiálu súd zistil, že v danom prípade nie je dôvod na vyhovie námietkam povinného a na zastavenie exekúcie.

Exekučné konanie proti povinnému sa vedie na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 18.09.2013. V zmysle predmetného rozsudku bol povinný (odporca) zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 50,- eur mesačne do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Proti tomuto rozsudku nebolo zo strany povinného podané v 15 - dňovej zákonnej lehote odvolanie, preto rozsudok nadobudol dňa 08.10.2013 právoplatnosť a vykonateľnosť, čím sa stal spôsobilým podkladom pre vedenie exekučného konania. Nakoľko povinný dobrovoľne neplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, podal oprávnený zastúpený zákonným zástupcom - matkou zastúpenou právnym zástupcom, návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie zameškaného výživného vo výške 238,71 eur a bežného výživného na maloletého K. (ktorý sa medzičasom stal plnoletý) vo výške 50,- eur mesačne od 01.03.2014.

Z predložených listinných dokladov zo strany povinného mal súd preukázané, že povinný uhradil oprávnenému dňa 19.02.2014 sumu 50,- eur, dňa 18.03.2014 sumu 175,- eur, pričom z tejto sumy bola suma 50,- eur určená na výživné za mesiac marec 2014 a suma 125,- eur na úhrady za služby spojené s užívaním bytu (účel tejto platby, t.j. platby vo výške 175,- eur potvrdil aj sám povinný na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 25.03.2014 v konaní vedenom pod sp. zn. XC/XX/XXXX). Doklady o ďalších platbách výživného povinný nepredložil. Z vyjadrenia oprávneného však vyplynulo, že za mesiac apríl 2014 neuhradil výživné vo výške 50,- eur vôbec, pričom v tom čase už bol povinný zamestnaný (povinný v námietkach uviedol, že je zamestnaný od 03.02.2014), uhradil ho v mesiaci máj 2014, ale oneskorene až dňa 21.05.2014. Zameškané výživné (za mesiac október 2013, november 2013, december 2013, január 2014, apríl 2014, spolu vo výške 300,- eur) a bežné výživné za mesiac máj 2014 vo výške 50,- eur bolo povinným uhradené a pripísané na účet matky oprávneného dňa 21.05.2014, v mesiaci jún 2014 bolo výživné uhradené dňa 15.06.2014 a v mesiaci júl 2014 dňa 15.07.2014. O predmetných platbách oprávnený informoval aj súdneho exekútora. Z uvedeného teda vyplýva, že povinný uhradil zameškané výživné a následne začal uhrádzať aj bežné výživné v prospech oprávneného, avšak až po začatí exekučného konania, preto súd považuje návrh

oprávneného na vykonanie exekúcie ohľadne vymoženía zameškaného výživného vo výške 237,71 eur s príslušenstvom za dôvodný.

Povinný síce zameškané výživné uhradil a začal platiť aj bežné výživné, splátky výživného však nemožno posúdiť ako včasné, nakoľko povinný bol v omeškaní s platením výživného, a to za mesiac február (uhradené dňa 19.02.2014), za mesiac marec, (uhradené poštovou poukážkou dňa 18.03.2014), za mesiac máj (pripísané na účet matky oprávneného až dňa 21.05.2014, pričom v tom čase už bol povinný zamestnaný). S poukazom na povahu bežného výživného pre nezaopatrené dieťa je čo i najmenšie omeškanie s jeho plnením, posudzované ako závažné. Berúc do úvahy vyjadrenia oprávneného, ktorý z dôvodu opakovaných omeškaní povinného s úhradou výživného stratil v povinnom dôvere, by zastavenie exekúcie nebolo v záujme oprávneného a mohlo by ho dokonca i poškodiť. Argumentácia povinného o tom, že nemohol uhrádzať výživné z dôvodu, že bol nezamestnaný je právne irelevantná. Rovnako je bez právneho významu tvrdenie povinného o tom, že uhradil nejaké výživné priamo k rukám matky oprávneného, pričom o tom nemal žiadne potvrdenie. Z námietok povinného vyplýva, že on sám si je vedomý nepravidelných platieb výživného na syna K.. Takýto prístup je však v rozpore s účelom výživného, ktorým je priebežne uhrádzať a zabezpečovať všetky odôvodnené potreby oprávneného.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Súd zdôrazňuje, že oprávnený má na výživné výhradné právo a je naň životne odkázaný, nie je teda v jeho záujme, aby aj napriek tomu, že výživné nie je v jeho prospech poukazované riadne a včas, bola exekúcia zastavená. Exekúcie, ktorých predmetom je vymoženie uloženej povinnosti platiť bežné výživné, je nutné posudzovať veľmi citlivo a pri najmenších pochybnostiach musí za každých okolností prevyšovať záujem oprávneného, ktorý je dosiaľ nezaopatrený. Pokiaľ sa upraví platobná disciplína povinného do tej miery, že bude plniť v zmysle exekučného titulu riadne a včas a za každých okolností, súd v prípade podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie s poukazom na ust. § 101 Exekučného poriadku bude môcť je ho návrhu vyhovieť.

Povinný súdu nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo že sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Námietky proti exekúcii nie sú opravným prostriedkom, ich cieľom nie je zmena alebo zrušenie vykonávaného rozhodnutia, ale sú obranou proti neprávom vedenej exekúcii povinného s cieľom dosiahnuť zastavenie exekúcie celkom alebo čiastočne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je súd toho názoru, že námietky povinného sú nedôvodné, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustné odvolanie. (§202 OSP).

Podľa § 374 ods. 4 OSP proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného

čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom možno s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie proti tomuto rozhodnutiu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia odvolanie na tunajší súd.

Podľa § 205 ods.1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3) uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde, aby každý účastník dostal jeden rovnopis , ak je to potrebné.